

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. T.
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
sídlem Dominikánské náměstí, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2021, č. j. JMK 119388/2021, sp. zn. S-JMK 125597/2020/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2021, č. j. JMK 119388/2021, sp. zn. S-JMK 125597/2020/OD/Bo (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Břeclav (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 8. 2020, č. j. MUBR/130765/2020/IR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že dne 8. 2. 2020 kolem 13:50 hod., v obci Moravská Nová Ves, na pozemní komunikaci vedoucí od nové výstavby navazující na ul. Školní (v blízkosti ul. Školní), řídil blíže specifikovaný motocykl, na kterém nebyla umístěna tabulka státní poznávací značky, tomuto vozidlu přidělená. Dále při kontrole nepředložil řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Tímto jednáním žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu úmyslně a § 6 odst. 8 téhož zákona z nedbalosti. Za spáchání těchto přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným a zabýval se obsahem napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že správní orgán prvního stupně zjistil skutkový stav způsobem, o kterém nepanují důvodné pochybnosti. V řízení bylo bezpečně zjištěno a prokázáno, že se obviněný dopustil přestupků, jejichž spáchání je mu dáváno za vinu. Skutečnost, že žalobce řídil motocykl po pozemní komunikaci vyplynula z úředního záznamu a ze shodné výpovědi svědků. Dále bylo z výpovědi svědků zjištěno, že žalobce úmyslně odstranil registrační značku z motocyklu, aby předešel její ztrátě. Svědecké výpovědi vyhodnotil žalovaný jako důvěryhodné. Žalovaný neuvěřil tvrzením žalobce, že řídil pouze mimo pozemní komunikaci a že registrační značku ztratil při výjezdu z garáže.
4. V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval společenskou škodlivostí protiprávního jednání. Konstatoval, že v daném případě neexistují žádné významné okolnosti či zvláštnosti případu, které by vylučovaly společenskou škodlivost jednání. Konstatoval, že protiprávní jednání žalobce je natolik významné, že samo o sobě porušuje společenský

zájem na dodržování pravidel silničního provozu a na bezpečnosti tohoto provozu. Žalovaný se ztotožnil s úvahou prvostupňového orgánu ohledně výše uložené pokuty a doby stanoveného zákazu řízení motorových vozidel.

II. Žaloba

5. Žalobce namítá nesprávné zjištění skutkového stavu a nesprávné hodnocení provedených důkazů. Tvrdí, že jel mimo pozemní komunikaci, pouze po soukromých pozemcích. Po pozemní komunikaci jel pouze poté, co mu byl policisty dán pokyn k zastavení. Dále nesouhlasí s tím, že bylo prokázáno, že neměl registrační značku úmyslně. Tuto naopak ztratil. Okolnost ztráty registrační značky vozidla nebyla policisty prověřena. Žalobce má za to, že skutkový stav věci nebyl přesvědčivě prokázán, proto je nutno v pochybnostech o skutkovém stavu a v souladu se zásadou presumpce nevinny rozhodnout v jeho prospěch.
6. Žalobce nesouhlasí s tím, že jsou svědecké výpovědi policistů věrohodné. Má za to, že existují významné rozpory ve výpovědích svědků. Jejich výpovědi se neshodují pokud jde o výchozí polohu policejního vozidla a pokud jde o otázku, zda žalobce předložil požadované doklady. Výpověď svědka J. P. navíc není věrohodná, neboť tento svědek si před podáním výpovědi četl úřední záznam.
7. Žalobce má dále za to, že se žalovaný měl vypořádat s veškerými jeho odvolacími námitkami. Nelze přisvědčit závěru žalovaného, že se námitkami žalobce nebude zabývat, neboť ty nemají vliv na zjištění skutkového stavu věci. Rozhodnutí považuje žalobce za nepřezkoumatelné.
8. Žalobce má rovněž za to, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. I kdyby na cestě navazující na ulici Školní na nepatrnou chvíli jel bez registrační značky, nedošlo by k naplnění materiální stránky přestupku. Cesta, po které měl žalobce jet, nebyla jako pozemní komunikace označena. Na této cestě se v danou dobu nepohybovala žádná vozidla a nebyli zde ani žádní chodci. Jednalo se o cestu k výstavbě nových domů, v dané době se na stavbě nikdo nenacházel.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako nezákonné zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný s žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalobce uplatnil téměř identické námitky v odvolání, veškeré námitky žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Žalovaný považuje za nadbytečné se k žalobě dále vyjadřovat.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

11. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, úřední záznam ze dne 9. 2. 2020 o kontrole řidiče, situační plánek místa provedení kontroly řidiče, příkaz vydaný správním orgánem prvního stupně dne 12. 5. 2020, č. j. MUSB 55907/2020/IR, odpor proti příkazu, protokol o ústním jednání, žádost správního orgánu prvního stupně o sdělení kategorie komunikace, vyjádření k žádosti, vyjádření se k zjištěným podkladům před vydáním rozhodnutí, prvostupňové rozhodnutí, odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí.

12. Z úředního záznamu ze dne 9. 2. 2020 mimo jiné vyplývá, že policejní hlídka žalobce zastavila v nové výstavbě. Žalobce u sebe neměl žádný doklad totožnosti, řidičský průkaz, ani doklady k motocyklu. Byl ztotožněn dle provedené lustrace. Žalobce sdělil, že peněženku zapomněl doma, a proto nemůže předložit doklady potřebné k řízení a k provozu vozidla. Žalobce uvedl, že jeho motocykl nemá registrační značku, protože jezdí s motocyklem mimo komunikaci přes pole na tzv. „Hrušák“, kde by mohlo dojít ke ztrátě registrační značky, protože se jedná o náročný terén.
13. V odůvodnění odporu žalobce uvedl, že neřídil motorové vozidlo po pozemní komunikaci, jel pouze po soukromých pozemcích vedle cesty. Žalobce rozporoval, že by vědomě neměl registrační značku, aby předešel její ztrátě. Naopak registrační značku ztratil. Žalobce nerozporoval, že neměl doklady potřebné k řízení. Konstatoval, že se pohyboval pouze mimo pozemní komunikaci, a proto nebyl povinen tyto doklady mít v dispozici. Dále uvedl, že silnice, po které měl údajně jet, nebyla pozemní komunikací ve smyslu zákona o pozemních komunikacích.
14. Dne 30. 6. 2020 se ve věci konalo ústní jednání, na které se dostavil žalobce. V rámci ústního jednání byl vyslechnut žalobce a svědci pprap. J. P. a prap. A. V., příslušníci Policie ČR. Žalobce v rámci své výpovědi na ústním jednání uvedl, že daného dne byl zastaven policisty, když přejížděl travnatou plochu na vyasfaltovanou plochu nové výstavby. Konstatoval, že v únoru 2020 vyasfaltovaná cesta do nové výstavby nebyla pozemní komunikací. V dalším odkázal na odůvodnění odporu podaného proti příkazu, který byl vydán správním orgánem I. stupně. Svědek J. P. k věci mimo jiné uvedl, že před tím, než byl žalobce zastaven policisty, řídil motocykl po vyasfaltované komunikaci nové výstavby. Svědek do mapky zakreslil, kde jel žalobce na motocyklu a kde byl s motocyklem zastaven. Svědek vypověděl, že žalobce jako důvod pro absenci registrační značky motocyklu uvedl, že ji nemá namontovanou pro případ, že by ji ztratil. Svědek vypověděl, že žalobce na dotaz policistů nepředložil řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla a byl ztotožněn na základě provedené lustrace. Na dotaz, zda si četl úřední záznam, svědek vypověděl, že ano. Dále sdělil, že si přestupek pamatuje, upřesnil si pouze datum jeho spáchání. Svědek A. V. k věci mimo jiné uvedl, že před zastavením policisty žalobce řídil motocykl po pozemní komunikaci vedoucí do nové výstavby. Na dotaz, na jakou vzdálenost si všiml jedoucího motocyklu, uvedl, že asi na vzdálenost 10 metrů. Místo, kde jel žalobce, svědek rovněž zakreslil do předložené mapy. Svědek vypověděl, že žalobce jako důvod pro absenci registrační značky uvedl, že tak učinil preventivně, aby zabránil její ztrátě. Svědek si již nepamatoval, zda žalobce na dotaz předložil řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Na dotaz, jak byl žalobce ztotožněn, svědek uvedl, že tak bylo učiněno na základě provedené lustrace.
15. Z vyjádření k žádosti o sdělení kategorie komunikace vyplynulo, že předmětná komunikace neměla v danou dobu určenou kategorii. Byla dána do předčasného užívání, byla způsobilá k užívání a byla veřejně užívána.
16. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků. Proti rozhodnutí o přestupku podal žalobce odvolání. Jelikož prvostupňový orgán nepovažoval odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
18. Krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky.
19. Žaloba není důvodná.
20. Zdejší soud se nejprve zabýval tím, zda žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupků, jež mu jsou kladeny za vinu. V tomto ohledu žalobce namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu.
21. Podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značka) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena. Přitom podle § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona je stanovena povinnost řidiče užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
22. Podle § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu je řidič motorového vozidla povinen na výzvu příslušné úřední osoby (policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji) předložit doklady (mj. řidičský průkaz) ke kontrole. Jedná se o povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu, jejímž porušením se v provozu na pozemních komunikacích fyzická osoba dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
23. Žalobce předně namítal, že nemohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu uvedených přestupků, pokud vozidlo (motocykl) neřídil na pozemní komunikaci. Pozemní komunikací se podle § 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozumí *dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti*. Pozemní komunikace se pak dělí na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. O zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace a jejich tříd rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení (§ 3 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). V případě účelových pozemních komunikací není rozhodnutí o zařazení do této kategorie pozemních komunikací vyžadováno.
24. Z obecné definice pozemní komunikace je nutno dovozovat, že podmínkou existence každé pozemní komunikace je její obecné užívání (§ 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Tím je nutno rozumět možnost blíže neurčeného okruhu osob tuto komunikaci bezplatně užívat, a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 32/2012-42, 2826/2013 Sb. NSS). Naplnění této podmínky nebylo v posuzované věci zpochybňováno.
25. Asfaltová cesta vedoucí od Školní do nové výstavby, nyní ulice Mikulecká (dále jen „Mikulecká“) v době spáchání přestupku byla pozemní komunikací ve smyslu § 2 zákona o

pozemních komunikacích, neboť byla v režimu obecného užívání. Důkazem je - kromě jejího charakteru - též rozhodnutí silničního správního úřadu ze dne 28. 3. 2019, založené ve správním spise, kterým bylo podle § 123 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) povoleno předčasné užívání stavby „Moravská Nová Ves – TI obytné zóny BR 4 SO 05-komunikace“. Přestože tedy předmětná komunikace v době přestupkového jednání neměla určenou kategorii správním rozhodnutím, byla veřejně využívána a způsobilá k tomuto využívání. Dopravní cesta, na níž se žalobce dopustil přestupkového jednání (nyní ulice Mikulecká), tedy byla pozemní komunikací ve smyslu zákona o pozemních komunikacích.

26. Žalobce rozporoval, že by motocykl po ulici Mikulecké řídil. V přestupkovém řízení však bylo prokázáno, že žalobce po ulici Mikulecké jel. Tato skutečnost vyplývá z úředního záznamu, ze shodné výpovědi svědků a z nákrešů zhotovených svědky v rámci ústního jednání (k hodnocení svědeckých výpovědí viz níže). Pokud jde o vzdálenost, po kterou žalobce jel po pozemní komunikaci, bylo prokázáno, že po ní jel alespoň bezprostředně před tím, než mu byl policisty dán pokyn k zastavení.
27. Žalobce v rámci silniční kontroly sdělil, že nemá připevněnou registrační značku na motocyklu, aby předešel její ztrátě, ke které by mohlo dojít při jízdě na tzv. „Hrušáku“. Tato skutečnost vyplývá z úředního záznamu a z výpovědi obou svědků. Žalobce uvádí, že policisté neproěřovali okolnosti možné ztráty registrační značky. Tato skutečnost však odpovídá tomu, že žalobce registrační značku neměl na motocyklu připevněnou úmyslně, tedy vůbec nehovořil o tom, že by ji měl ztratit. Naopak při kontrole sdělil, že ji schválně nemá, aby předešel její ztrátě. Ztrátu registrační značky uváděl až v odporu. Pokud jde o nepředložení dokladů potřebných k řízení žalobcem, z výpovědi svědků vyplynulo, že žalobce sdělil, že neměl doklady, neboť si zapomněl peněženku. Tuto skutečnost lze mít rovněž za prokázanou.
28. Svědecké výpovědi vyhodnotil zdejší soud jako věrohodné. Nutno uvést, že policistu lze obecně považovat za nestranného svědka, protože vystupuje při provádění silniční kontroly a projednání přestupku v postavení úřední osoby, která nemá osobní zájem na výsledku řízení. Nelze samozřejmě vyloučit případy, kdy bude nestrannost policisty důvodně zpochybněna. Žalobce však v tomto směru žádné rozhodné okolnosti neuváděl a nevyplývají ani z obsahu spisové dokumentace (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63, nebo ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016 – 46).
29. Výpovědi svědků korespondují s obsahem úředního záznamu. Shodují se, pokud jde o klíčové skutečnosti pro posuzovanou věc. Drobné nesrovnalosti ve výpovědích nemají za následek jejich sníženou věrohodnost. Svědek A. V. si nepamatoval, jestli žalobce předložil požadované doklady. Tato skutečnost však jeho výpověď nečiní nevěrohodnou ani rozpornou s výpovědí svědka J. P. Žalobce navíc ani skutečnost, že neměl doklady potřebné k řízení, nerozporuje. Svědek J. P. si před svým výsledkem četl úřední záznam, což by mohlo vzbuzovat pochybnosti ohledně toho, zda se jeho výpověď zakládá na tom, co svými smysly skutečně vnímal. Jeho výpověď je však v souladu s výpovědí svědka A. V., který úřední záznam před svou výpovědí nečetl. Svědci také shodně zakreslili trajektorii jízdy žalobce. Svědek J. P. navíc uvedl i skutečnosti nad rámec úředního záznamu. Na dotaz, zda si incident pamatuje, uvedl, že ano. Proto krajský soud shledal i jeho výpověď věrohodnou.

30. Průběh skutkového děje je spolehlivě zachycen ve svědeckých výpovědích policistů, které navzájem korespondují a odpovídají obsahu policejní dokumentace. Na podkladě shromážděné sady důkazů lze bez důvodných pochybností uzavřít, že žalobce řídil motocykl na pozemní komunikaci. Pokud tedy neměl na motocyklu řádně připevněnou registrační značku vozidla a na výzvu policistů nepředložil doklady k vozidlu, porušil povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu.
31. Co se týká zavinění, lze přisvědčit závěru správního orgánu o úmyslném porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Tvzení o ztrátě registrační značky žalobce předesílá až v odporu, při kontrole na místě policistům tvrdil, že tuto značku nemá na motocyklu připevněnou schválně, aby ji v náročném terénu neztratil. Změnu výpovědi lze za těchto okolností skutečně považovat za účelovou, vedenou snahou o dosažení mírnější kvalifikace zavinění. Ve vztahu k porušení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu žalobce volbu neodpovídajícího typu zavinění (či jeho absenci) nenamítal.
32. Dále se krajský soud zabýval námitkou chybějící společenské škodlivosti protiprávního jednání žalobce. Jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze automaticky dovozovat, že k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku dojde vždy, když je naplněna skutková podstata přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby.
33. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, či které nebezpečnost předmětného jednání zásadním způsobem snižují, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku. Takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek, a proto nemá společnost důvod je postihovat (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011-77). *„Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména: význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele či míra jeho zavinění“* (cit. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 7 As 63/2015-29). Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, přitom musí být posuzovány v každém konkrétním případě.
34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že z obsahu správního spisu nevyplynuly žádné významné okolnosti či zvláštnosti případu, které by vylučovaly společenskou škodlivost jednání žalobce. A soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Nutno uvést, že žalobce namítal nenaplnění materiální stránky přestupku až v žalobě. Jako okolnost, která podle jeho názoru vylučovala porušení právem chráněného zájmu společnosti, uvedl, že cesta, po níž jel, nebyla jako pozemní komunikace označena, ve veřejně přístupných mapách zde bylo pouze pole či louka. Žalobce neměl tedy možnost zjistit, že se jedná o pozemní komunikaci. Dále uvedl, že po této cestě jel pouze krátce, a že se na ní v inkriminované době nikdo nenacházel. Nemohl proto ani způsobit nějakou dopravní nehodu, kdy by nepřítomnost registrační značky na motocyklu mohla ztížit identifikaci pachatele. Tyto skutkové okolnosti pak přirovnal k případu řešenému v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45.

35. Existence společenské škodlivosti přestupkového jednání je dána v důsledku porušení či ohrožení určitého chráněného zájmu společnosti. Právem chráněný zájem v případě skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích lze hledat v důvodech samotné registrace silničních vozidel podle zákona o silničním provozu, kterým je evidence osoby, která vlastní, popřípadě provozuje, registrované vozidlo, a tím zajištění možnosti nesporné a snadné identifikace této osoby. Povinnost zaregistrovat vozidlo a umístit na něj viditelně registrační značku této registraci odpovídající, má za cíl mj. zabránit situacím, v nichž se řidiči vyhýbají odpovědnosti za přestupek či jiné deliktní jednání.
36. Účelem povinnosti mít na vozidle připevněnou registrační značku je tak primárně snadná identifikace vozidla, a tedy i osoby řidiče (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2017, č. j. 7 As 61/2017-34 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 10 As 113/2014-71). Nemusí se přitom jednat pouze o potřebu identifikace řidiče pro účely deliktního jednání v režimu zákona o silničním provozu, ale též např. pro trestní řízení či jiná správní řízení. Potřeba identifikace osoby řidiče je jako společenský zájem akcentována i v případě přestupkového jednání spočívajícího v porušení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Společenskou škodlivost přestupkových jednání, za něž byl žalobce shledán odpovědným, je tedy nutno spatřovat ve vytvoření situace, která významně ztěžuje identifikaci řidiče vozidla užívajícího pozemní komunikaci.
37. K okolnostem uváděným žalobcem je třeba uvést, že ty vymezenou společenskou škodlivost nevylučují ani významně nesnižují. Žalobce se nemohl legitimně spoléhat na to, že jím užitá dopravní cesta není pozemní komunikací ve smyslu § 2 zákona o pozemních komunikacích. Jednalo se o zpevněnou cestu (s obrubníky), navazující na pozemní komunikaci v zástavbě, která zjevně sloužila obecnému užívání, ostatně s jejím užitím neměl žalobce žádný problém. Skutečnost, že na této komunikaci jel pouze krátký úsek, rovněž společenskou škodlivost zjištěného přestupkového jednání nesnižuje, neboť tato okolnost byla zjevně způsobena tím, že žalobce byl zastaven policií (a proto v další cestě nepokračoval).
38. Oproti přestupkovému jednání, které bylo řešeno v žalobcem odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, kdy je smyslem právní úpravy především bránit překračování stanovené rychlosti jízdy na pozemních komunikacích a chránit tak bezpečnost silničního provozu, resp. snižovat nehodovost, v případě postihovaného přestupkového jednání je primární chráněný zájem poněkud odlišný. Potřeba identifikace konkrétního vozidla na pozemních komunikacích a jeho řidiče, resp. ochrana tohoto zájmu, se nijak nesnižuje tím, že se na pozemní komunikaci zrovna nenacházeli chodci či jiná vozidla, či že se jednalo o okraj zástavby, resp. lokalitu, kde pokračuje další výstavba. Žalobcem uváděné okolnosti proto neodůvodňovaly závěr, pro který by v tomto případě nemělo být výjimečně přistoupeno k postihu zjištěného protiprávního jednání žalobce z důvodu absence společenské škodlivosti takového jednání.
39. Pokud žalobce namítal, že se žalovaný blíže nevyjádřil k presumpci nevinu a zásadě *in dubio pro reo*, z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl skutkový stav za prokázaný. Nebylo proto na místě uvedené zásady aplikovat. Pokud se žalovaný k těmto námitkám a související judikatuře v napadeném rozhodnutí explicitně nevyjádřil, nemá to za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13). Z napadeného rozhodnutí je

zřejmé, proč žalovaný nepovažoval námitky žalobce za důvodné, a jak při hodnocení věci sám postupoval.

VI. Závěr a náklady řízení

40. Soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. listopadu 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně